

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
200505015

Vår ref
10/2353 TRH/SBP

Dato
24.06.2010

Høring - utkast til endringer i lov om miljøvern på Svalbard 15. juni 2001 nr 79 (svalbardmiljøloven)

Det vises til brev fra Miljøverndepartementet (MD) datert 10. mai 2010 om ovennevnte.

Svalbardmiljøloven av 15. juni 2001 regulerer områdevern, naturinngrep og ferdsel, vern av kulturminner, arealplanlegging i bosettingene, lokal forurensning og avfall, samt jakt og fiske på Svalbard.

Høringsnotatet inneholder en rekke forslag til justeringer av lovteksten for å presisere gjeldende rett. MD opplyser at det også foreslås noen endringer som innebærer en endring av gjeldende rett, bl.a. foreslår MD å innføre et forbud i svalbardmiljøloven mot bruk og transport av tungolje i territorialfarvannene rundt Svalbard med unntak for innseiling til Longyearbyen, Barentsburg og Sveagruva med ikrafttredelse i 2015. Videre foreslår departementet at man må ha tillatelse etter svalbardmiljøloven for kultiveringstiltak på akvatiske og terrestre arter. Myndighet til å fastsette forskrifter om motorferdsel foreslås lagt til departementet.

Under følger Finansdepartementets vurderinger av enkelte av forslagene til lovendringer.

Tungoljeforbud

I 2007 ble bruk og transport av tungolje forbudt i de store verneområdene på Øst-Svalbard, og i 2009 ble tilsvarende forbud innført for de tre største nasjonalparkene på Vest-Spitsbergen. Ved forskriftsendingen i 2009 ble det gjort varig unntak for kulltransport fra Sveagruva, og midlertidig unntak til 01.01.2015 for seilas i

Magdalenefjorden og til Ny-Ålesund. MD foreslår nå å innføre et forbud mot bruk og transport av tungolje i territorialfarvannene rundt Svalbard med unntak for innseiling til Longyearbyen, Barentsburg og Sveagruva. MD foreslår at forbudet trer i kraft i 2015. Forslaget begrunnes med at situasjonen med tungoljeforbud i enkelte verneområder vil kunne medføre at skip som går på tungolje vil oppsøke nye områder, noe som er uheldig ettersom mulighetene for å begrense skadene av et oljeutslipp rundt Svalbard er små.

Tungoljeforbudet vil ifølge MD føre til at cruisebåter vil slutte å bruke Svalbard som destinasjon, eller de vil kun seile inn til Longyearbyen og Barentsburg, noe som kan medføre tapte inntekter til bosetningenes næringsliv og mindre inntekter i form av kaiavgifter til eierne. På den andre siden vil aksjoner for å begrense skade som følge av akutte utslipp ifølge MD være vesentlig mer kostbare etter et utslipp av tyngre oljekvaliteter enn etter utslipp av tilsvarende mengder lett marin diesel.

MD opplyser at noen av rekefartøyerne som opererer på Svalbard benytter tungolje. Rent teknisk er det ingen problemer for fiskebåtene å gå over til marin diesel, men dette øker drivstoffkostnadene. I farvannene rundt Bjørnøya foregår det omlasting fra russiske fiskebåter. Et forbud mot tungolje vil kunne ramme disse båtene, slik at omlasting i nærheten av Bjørnøya ikke lenger vil være mulig.

Konsekvensene av et tungoljeforbud er i liten grad er tallfestet. FIN ber om at MD i den videre forberedelsen av saken tallfester konsekvensene så langt det er mulig, herunder ev. nye konsekvenser som måtte framkomme gjennom høringen.

Overtredelsesgebyr

MD foreslår et nytt overtredelsesgebyr som sanksjonsform etter svalbardmiljøloven.

MD opplyser at et overtredelsesgebyr er en sanksjon som forvaltningen kan pålegge en person eller et foretak som innebærer plikt til å betale et gebyr for forsettlig eller uaktsomme brudd på en handlingsnorm, herunder unnløstelser av plikter, fastsatt i lov, forskrift eller vedtak. Ileggelse av overtredelsesgebyr er et enkeltvedtak som må forhåndsvarsles og senere kan påklages etter de alminnelige forvaltningsrettslige regler. Et endelig vedtak kan videre bringes inn for domstolene, som behandler saken i sivilprosessuelle former.

Formålet med å innføre overtredelsesgebyr som sanksjonsform er ifølge MD for det første å avkriminalisere mindre alvorlige overtredelser som etter dagens lovgivning er belagt med straff. MD ønsker å innføre denne typen sanksjon i svalbardmiljøloven også for å unngå en ev. forskjellsbehandling ved overtredelser. MD opplyser at Longyearbyen lokalstyre arbeider nå med å implementere den nye plan- og bygningsloven i "Byggesaksforskrift for Longyearbyen". Dersom bestemmelsen om overtredelsesgebyr i plan- og bygningslovens § 32-8 gis anvendelse gjennom

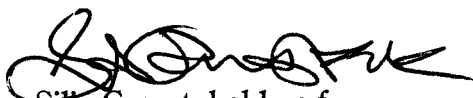
byggesaksforskriften, får Longyearbyen lokalstyre hjemmel til å legge overtredelsesgebyr innenfor sitt planområde. MD mener at såfremt det ikke inntas en lignende hjemmel for overtredelsesgebyr i svalbardmiljøloven, kan det skje at like overtredelser behandles ulikt alt etter hvilket geografisk område forholdet har funnet sted.

MD foreslår at inntektene fra overtredelsesgebyret tilfaller Svalbards miljøvernfond. Overtredelsesgebyr hjemlet i annen spesiallovgivning tilfaller statskassen, men MD mener det vil være naturlig at et gebyr ilagt ved brudd på svalbardmiljøloven går inn i miljøvernfondet på lik linje med erstatning etter svalbardmiljøloven § 95 og tvangsmulkt etter svalbardmiljøloven § 96. Det vil dermed ifølge MD være i tråd med svalbardmiljølovens system at gebyret tilfaller miljøvernfondet.

I kapitlet om økonomiske og administrative konsekvenser fremgår det at MD mener det er vanskelig å anslå hvor mye midler et overtredelsesgebyr vil tilføre fondet årlig. Det opplyses at ev. inntekter fra gebyret vil bli budsjettert i statsbudsjettets kap. 4472 Svalbard miljøvernfond, post 70 Diverse inntekter.

Forslag om nye gebyrer og endring av eksisterende gebyrer må spilles inn til behandling i den ordinære budsjettprosessen. FIN vil ta stilling til saken når et slikt forslag foreligger fra MD.

Med hilsen

Silje Gamstøbakk e.f.
avdelingsdirektør

Turid Mette Nilsen
underdirektør